

September 08

little people company

Pressemeddelelse

Hvor lang er vejen for Zimbabwe? Er der nogen produktion tilbage?

Landet, der i 1999 stadig var "Afrikas brødkurv", er blevet kørt i sænk, de sidste otte-ni år, men hvor lang er vejen, og hvor meget skal der til, for at landet kommer tilbage på fode.

Danske Anne-Louise Thon Schur har boet i Zimbabwe de sidste 9 år og har dermed oplevet landet på nært hold. Hun startede som frivillig i 1999 og blev smaskforelsket - først i landet og senere i en zimbabweansk farmer. "Det er jo en truet race, den hvide farmer i Afrika. Vi har været utroligt heldige og har beholdt en del af farmen, selvom den er meget, meget mindre, end den var oprindeligt. Mange spørger, hvordan vi har fået lov at beholde lidt land – og det er meget svært at svare på. Måske held, måske good will i området, måske fordi min mand familie er velanset blandt de lokale, måske fordi vi har holdt fuldkommen lav profil og blandet os uden for politik? Det er ikke til at sige."

Anne-Louise og hendes mand ved heller ikke om de en dag får jorden og hovedhuset tilbage. På den del af farmen, der har været i familiens eje i tre generationer, hvor der i dag bor en såkaldt krigsveteran, har der været nul produktion, ingen afgrøder og alting forfaldt. Markerne ligger brak rundt omkring, lige bortset fra det stykke, som Anne-Louise og hendes mand har fået lov at beholde.

I dag bor de i hovedstaden Harare og lever ikke af farmen, selvom de har plantet over 5000 økologiske pekannøddetræer i håbet om en lysere fremtid for det smukke afrikanske land. Anne-Louise lever nu af at lave forretningsudviklingsprojekter i de omkringliggende lande og har også startet børnemøblefirmaet Little People Company, der laver fair trade børnemøbler og tilbehør.

Produktionen af børnemøblerne har været sej og taget lang tid, fordi Zimbabwe var et land, der bare skulle overleve en diktator. Det har været urimeligt hårdt at køre et socialt ansvarligt, bæredygtigt, miljøvenligt forretningskoncept i et land, hvor 40 % af al eksportomsætning bliver taget af statens korrupte ledere, hvor inflationen er uforståelig høj, hvor der mangler mad, benzin og medicin, hvor folk sulter.

"Forhåbentlig er det slut," siger Anne-Louise og fortsætter, "naturligvis har vi med alle midler forsøgt at undgå regerings desperate tyverier, og vi har prøvet ikke at lytte til den ekstreme propaganda, men det er svært, og man har virkelig skulle holde humøret oppe og den værn om ens positive attitude. Det allerværste var, at vi aldrig vidste, om det nogensinde tog ende? Vi følte os mildest talt forladt af det internationale samfund og det har været meget svært at forklare omverdenen, hvordan vores hverdag har set ud".

Der er nu en noget mere positiv, om end stadig afventede stemning i Zimbabwe. Situationen ses stadig meget an, og man måske nok lidt bange for at tro på forandringen, men fremtiden er lysere end den har været længe...

-

**For ydeligere information og interview kontakt venligst Charlotte Staffeldt på 60677114 eller
email charlotte.staffeldt@cs-pr.co.uk**